

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรม ตามหลักการวิเคราะห์งานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ The Development of English Reading and Writing Exercises with Activities Based on The Task Analysis for Students with Learning Disabilities

กาญจน์ณภัทร ปัญญาโกญ^{1*}

¹สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เลขที่ 202 ถนนช้างเผือก ซอย 4 อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์(1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อศึกษาดัชนีการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 44 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จำนวน 12 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน

การวิเคราะห์ข้อมูล การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามเกณฑ์มาตรฐาน

* ผู้เขียนหลัก (อาจารย์ ดร. ประจักษ์สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)
อีเมล: krukai2000@hotmail.com

80/80 โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E1/E2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละความก้าวหน้าทางการเรียน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียน และการทดสอบค่าที (t-test) การหาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.17/80.50
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ

แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ หลักการวิเคราะห์งาน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

Abstract

The present study aimed to (1) improve of English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities to gain efficiency criteria at 80/80 (2) study the results of the use of English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities. (3) study the students' satisfaction survey concerning English reading and writing exercises with activities based on the task analysis. The population of this study was 44 learning disabilities' students at Wat Chang Kian Primary School, Muang Chiang Mai District, Chiang Mai, in the first semester of academic year 2015. The sample consisted of 22 Mathayom Suksa 1-3 students in the first semester of academic year 2015 at Wat Chang Kian Primary School, Muang Chiang Mai District, Chiang Mai by using purposive sampling. Research instruments and data collection of this study were 12 English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities, pre- and post- learning achievement test for students with learning disabilities which was multiple choice.

Students were required 30 questions, Individualized Education Program (IEP), Individual implementation plan (IIP) and students' satisfaction survey concerning English reading and writing exercises with activities based on the task analysis.

Analyzing by finding the efficiency of English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities with the criterion 80/80 through the use of E1/E2 formula. For investigating the learning achievement, mean and percentage of student progress were selected. The comparison of learning achievement depended on the differences of pre- and post-test's scores, and t-test. For evaluating the scoring of students' satisfaction from mean and standard deviation: SD.

The result of this research revealed that:

1. English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities were efficient at 88.17/80.50.
2. Students who completely obtained the course of English reading and writing exercises with activities based on the task analysis for students with learning disabilities had higher learning achievement's scores than before to be significantly higher at the .01 level.
3. Students' satisfaction concerning English reading and writing exercises with activities based on the task analysis displayed at the more satisfactory level.

Keywords

English Reading and Writing Exercises, Task Analysis, Students with Learning Disabilities

บทนำ

เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ถือเป็นประเภทหนึ่งของคนพิการหรือทุพพลภาพความหมายของคนพิการหรือทุพพลภาพ คือ คนที่มีความบกพร่องทางการเห็น ทางการได้ยิน ทางสติปัญญา ทางร่างกายหรือสุขภาพ ทางการพูดและภาษา ปัญหาทางการเรียนรู้ ปัญหาทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ ออทิสติก และพิการซ้อน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, 5) คนทั่วไปคุ้นเคยกับการเรียกคนพิการหรือทุพพลภาพโดยเฉพาะเด็กว่า “เด็กพิการ” คำเรียกนี้มีความหมายที่ตีตราเด็กมากเกินไป จึงมีการใช้คำเรียกใหม่ คือ “เด็กที่มีความต้องการพิเศษ” ทำให้คนทั่วไปตระหนักว่า คนกลุ่มดังกล่าวนี้ มีศักยภาพในการพัฒนาได้ หากได้รับการช่วยเหลือ (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8, 2548, 8) คนพิการหรือทุพพลภาพ ถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าสมควรที่จะได้สิทธิและโอกาสในการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา และได้รับการคุ้มครองจากการถูกเอารัดเอาเปรียบในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์

กระทรวงศึกษาธิการสนับสนุนอย่างจริงจังเพื่อให้คนพิการหรือทุพพลภาพได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่

โดยในปีพุทธศักราช 2542 กำหนดนโยบายให้คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน และในปีพุทธศักราช 2543 ได้กำหนดนโยบายเพิ่มเติมว่า คนพิการทุกคนต้องได้เรียนโดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นเป้าหมายชัดเจนของการจัดการศึกษา คือการพึ่งตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศตลอดจนการให้เด็กและเยาวชนพิการได้เข้าเรียนโดยได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน โดยยึดหลักการศึกษาเพื่อปวงชนตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 ที่บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” นอกจากนี้แล้วในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 30 วรรค 3 ยังบัญญัติไว้อีกว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล... จะกระทำมิได้” ซึ่งหมายความว่า อย่างน้อยประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะมีความพิการหรือสุขภาพเป็นอย่างไร ทั้งนี้รัฐต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือให้ตามมาตรา 55 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” และมาตรา 80 ที่บัญญัติไว้ว่า “รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมให้คนชราผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเอง” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548, 2)

นอกจากนั้นแล้วเพื่อเป็นการคำนึงถึงหลักการสิทธิมนุษยชน รัฐบาลไทยได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายจากเดิมที่จัดให้เด็กและเยาวชนพิการเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการมาเป็นนโยบายให้เรียนร่วมกับเด็กและเยาวชนทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548, 2) การเรียนร่วมดังกล่าวนี้ คือการจัดให้เด็กที่บกพร่องทางความสามารถ หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนในชั้นเรียนปกติ โดยมีการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการ และศักยภาพของเด็ก (Adaptive Curriculum) ซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบที่ครูจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง (Vaughn, Schumm & Forgan, 1998, 269-270) การจัดเรียนร่วมนี้เป็นแนวทางที่จะช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถบูรณาการทรัพยากรต่างๆ เข้าสู่ระบบการดำเนินงานปกติ และให้บุคลากรผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนและกระบวนการได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพโดยการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ (Whole School Approach-WSA) ตามหลักยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วม (Participation) การบูรณาการ (Integration) และการเรียนรู้ (Learning) (สมเกตุ อุทโยธา, 2549, 2)

โรงเรียนวัดช้างเคียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 เป็นโรงเรียนต้นแบบเรียนรวม โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 ปัจจุบันมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมทั้งสิ้น 7 ประเภท ซึ่งนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นประเภทหนึ่งของนักเรียนที่มี

ความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียน และในปีการศึกษา 2558 นี้ มีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียนทั้งสิ้น จำนวน 44 คน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทางโรงเรียนจัดการเรียนร่วม โดยมีนโยบายที่จะให้โอกาสนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถเรียนร่วมในสังคมปกติ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เรียนรู้เหมาะสมตามระดับความรู้ ความสามารถสูงสุดตามศักยภาพและความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างทั่วถึงและรวดเร็วในทุกด้านจะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารจากทั่วโลกจะสื่อถึงกันได้รวดเร็ว ด้วยอาศัยวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ตัวจักรสำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารได้ความหมายตรงกัน ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร คือ ภาษา ซึ่งภาษาที่ใช้เป็นภาษาสากลในการสื่อสารภาษาหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาและมีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ ในการนี้ ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งปรากฏในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 ที่ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ (สำนักงานคณะกรรมการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, 3)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะนั้น ทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ดังนั้นต้องมีการฝึกฝนการอ่านและการเขียนให้อยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องเสมอ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ในฐานะที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนต่ำ แนวทางหนึ่งที่ผู้วิจัยคิดว่าสามารถช่วยขจัดปัญหานี้ได้ก็คือ การใช้แบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกมากขึ้น ดังที่ จำนง โปธาเกียง (2558, 4) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น หากยังทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการสื่อสารเป็นไปโดยอัตโนมัติด้วย

จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า วิธีการที่จะสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้วิธีหนึ่ง คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้หลักการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) ในการฝึกทักษะต่างๆ ซึ่งหมายถึง การนำพฤติกรรมตามรายการที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมมาวิเคราะห์แยกเป็นขั้นตอนย่อยเพื่อสะดวกในการสอนเด็กแต่ละชั้น ซึ่งจะทำให้เด็กรู้สึกว่าปฏิบัติไม่ยากเกินไป สามารถทำได้สำเร็จ และไม่ต้องใช้เวลาในการฝึกนานในแต่ละขั้นตอน การสอนกิจกรรมใดๆ ให้แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งมีพัฒนาการที่ล่าช้า นับเป็นเรื่องที่ยากมาก เนื่องจากเด็กเหล่านี้ขาดความสามารถในการใช้ภาษา และมีช่วงความสนใจสั้น เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยปัจจัย ความพร้อมในการฝึกหลายด้าน เช่น การเลือกทักษะที่ฝึก สถานที่ เวลา เพื่อช่วยในการฝึกบรรลุเป้าหมาย วิธีการสอน

เป็นสิ่งจำเป็น และการวิเคราะห์งานถือเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมนำมาใช้ในการพัฒนาเด็กเหล่านี้ (ศรียา นิยมธรรม, 2534, 95 ; ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย, 2539, 104) ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำงานวิจัยนี้ขึ้น เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน

วิธีการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 44 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 คำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในคลังคำศัพท์ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ได้ทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แล้วพบว่านักเรียนไม่สามารถสอบผ่าน จำนวน 3 หมวด ได้แก่ หมวด Body หมวด Animal และ หมวด Thing

2.2 ประโยคพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นประโยคที่นำคำศัพท์ทั้ง 3 หมวดมาในรูปแบบประโยค ดังนี้ There is a/an.....

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 12 เล่ม

3.2 แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

3.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน จำนวน 19 ข้อ

5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่จัดลำดับแบบฝึกหัดตามหลักการวิเคราะห์งาน โดยมีกิจกรรมเรียงจากง่ายไปหายาก มีขั้นตอนวิธีการสร้าง ดังนี้

5.1.1 ขั้นตอนการ: การได้มาซึ่งหน่วยการเรียนรู้

1) ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และกำหนดหน่วยการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2) สัมภาษณ์ครูพี่เลี้ยงนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เกี่ยวกับหน่วยที่นักเรียนควรได้รับการพัฒนามากที่สุด

3) นำข้อมูลที่ได้มาจัดลำดับหน่วยตามความจำเป็นที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาจากมากไปหาน้อย

4) ดำเนินการสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

5) คัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุดเพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านและเขียน พบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด 3 หน่วย ได้แก่ Part of the body / Animal / Things (Things in the classroom/Things in the house)

6) คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านและเขียนไม่ได้มากที่สุดตามลำดับ จำนวน 3 หน่วย นำมาสร้างแบบฝึก

5.1.2 ขั้นตอนการสร้าง

1) ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามแบบที่กำหนดไว้ จำนวน 12 เล่ม ดังนี้

(1) แบบฝึกทักษะการอ่าน	มี 3 หน่วย ได้แก่
หน่วยที่ 1 เรื่อง Animal	จำนวน 2 เล่ม
หน่วยที่ 2 เรื่อง Body	จำนวน 2 เล่ม
หน่วยที่ 3 เรื่อง Things	จำนวน 2 เล่ม
(2) แบบฝึกทักษะการเขียน	มี 3 หน่วย ได้แก่
หน่วยที่ 1 เรื่อง Animal	จำนวน 2 เล่ม
หน่วยที่ 2 เรื่อง Body	จำนวน 2 เล่ม
หน่วยที่ 3 เรื่อง Things	จำนวน 2 เล่ม

2) จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

3) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำเอาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา และโครงสร้างเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องโดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ผลที่ได้จากการประเมิน ปรากฏว่า ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4) นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกรกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 การทดสอบกับนักเรียนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Tryout) โดยทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกรกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน เพื่อประเมินแบบฝึกและแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่อง โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ และวิธีการเรียนด้วยแบบฝึกฯ ที่พัฒนาขึ้นอย่างละเอียด ขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึก ผู้วิจัยจะซักถามความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกฯ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนว่าชอบหรือไม่ชอบกิจกรรมและแบบฝึกหัดในแต่ละแบบฝึก ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ขณะเดียวกันก็จับเวลาในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนในแต่ละกิจกรรมด้วย จากนั้นจึงนำแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตที่ได้พบว่า รูปภาพบางภาพไม่ชัดเจน มีการพิมพ์ตกหล่น และพิมพ์ผิด พร้อมกับการนำคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ปรากฏว่าได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 80.46/83.33

ครั้งที่ 2 การทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเล็ก (Small Group) โดยทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกรกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน ยกเว้นนักเรียนที่ได้รับการทดสอบครั้งแรก โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกฯ

ที่พัฒนาขึ้น โดยจัดสถานการณ์และดำเนินการในแต่ละขั้นตอนให้ใกล้เคียงกับการทดลองจริงในขั้นตอนสุดท้าย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องร่วมกับขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา และการวัดผลประเมินผลซึ่งผลที่ได้จากการทดสอบ พบว่า มีการพิมพ์ผิดและพิมพ์ตกหล่นอยู่บ้างและควรใส่คำอ่านควบคู่กับคำศัพท์ในแบบฝึกการอ่านด้วย จึงได้ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ พร้อมกับนำคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนจากทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ปรากฏว่าได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 85.93/83.33

5) การทดสอบภาคสนาม โดยทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกครกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 28 คน โดยทดลองใช้แบบฝึกฯ ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 12 แบบฝึก จัดสถานการณ์และดำเนินการในแต่ละขั้นตอนเหมือนกับการทดลองจริงในขั้นตอนสุดท้าย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง ร่วมกับขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และการวัดผลประเมินผล พร้อมกับนำคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนจากทำแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ปรากฏว่าได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 86.06/82.62

6) นำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน

5.1.3 วิธีฝึก

- 1) ทดสอบก่อนเรียน
- 2) ดำเนินการฝึกตามขั้นตอน โดยจัดกิจกรรมการฝึกและตรวจแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน
- 3) บันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนจนครบทุกกิจกรรม
- 4) วัดผลประเมินผลหลังเรียน

5.1.4 เก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกคะแนนในแบบบันทึก เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบตามหลักการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีความรู้ตามเนื้อหาที่เรียนมาแล้วหรือยัง หรือเพื่อใช้ตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนตามหลักสูตรที่กำหนดในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษา วิเคราะห์ เนื้อหาและคำศัพท์ของบทเรียน
- 2) เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละบทเรียนเพื่อใช้

ในการเรียนการสอนแต่ละแบบฝึก

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สร้างตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละข้อ เพื่อดูว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ผลที่ได้จากการประเมิน ปรากฏว่า ได้แบบทดสอบที่มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดย ค่า IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ไปทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกรกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 28 คน นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คือ การหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากโปรแกรม PK Student โดยใช้ตาราง Chung Teh Fan กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ 25% ได้ผลของการวิเคราะห์ คือ ค่าความยากง่าย (p) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.57 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.87

6) ปรับปรุง และแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จนได้แบบทดสอบฉบับที่มีคุณภาพและสมบูรณ์

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ไปใช้ทดสอบกับนักเรียนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนวัดบวกรกน้อย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน จากนั้นนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 10 คน ยกเว้นนักเรียนที่ได้รับการทดสอบครั้งแรก โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน

8) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน

5.3 แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาของการสร้างแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

2) จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

3) นำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ผลที่ได้จากการประเมิน ปรากฏว่าค่า IOC มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

4) นำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน

5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยดำเนินการขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

2) เลือกรูปแบบของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนจากแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ บุญชม ศรีสะอาด (2541, 112) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3) กำหนดรายการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน และสร้างข้อคำถาม

4) เขียนแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้

5) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมรูปแบบการใช้ภาษา โดยหาค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ผลที่ได้จากการประเมิน ปรากฏว่าได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

6) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนชุมชนบ้านบวกรกน้อย อำเภอมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 28 คน

8) นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนวัดช้างเคียน อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงเริ่มฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบฝึกที่มีกิจกรรมจากง่ายไปหายาก ใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการใช้แบบฝึกเพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นแล้วยังใช้แรงเสริมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในขณะสอนด้วย

6.2 ทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

7.1 วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำกิจกรรมในรูปแบบฝึก และจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

7.2 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์ความสัมพัทธ์ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์ E1/E2

7.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที (t-test)

7.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 12 เล่ม ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.17/80.50

2. ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1

คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนคนที่	คะแนน		คะแนน		ความก้าวหน้า	
	ก่อนการใช้แบบฝึก		หลังการใช้แบบฝึก		ทางการเรียน	
	คะแนน (30)	ร้อยละ	คะแนน (30)	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	13	43.33	24	80.00	11	36.67
2	14	46.67	26	86.67	12	40.00
3	12	40.00	25	83.33	13	43.33
4	13	43.33	26	86.67	13	43.33
5	11	36.67	24	80.00	13	43.33
6	12	40.00	25	83.33	13	43.33
7	10	33.33	24	80.00	14	46.67
8	11	36.67	25	83.33	14	46.67
9	12	40.00	26	86.67	14	46.67
10	13	43.33	25	83.33	12	40.00
11	11	36.67	24	80.00	13	43.33
12	13	43.33	25	83.33	12	40.00
13	14	46.67	26	86.67	12	40.00
14	15	50.00	27	90.00	12	40.00
15	14	46.67	24	80.00	10	33.33
16	12	40.00	24	80.00	12	40.00
17	14	46.67	25	83.33	11	36.67
18	15	50.00	26	86.67	11	36.67
19	16	53.33	26	86.67	10	33.33
20	15	50.00	27	90.00	12	40.00
21	13	43.33	26	86.67	13	43.33
22	16	53.33	26	86.67	10	33.33
เฉลี่ย	13.14	43.79	25.27	84.23	12.14	40.45
คะแนนมากที่สุด	16		27		14	
คะแนนน้อยที่สุด	10		24		10	

จากตารางที่ 1 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 13.14 คิดเป็นร้อยละ 43.79 โดยนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดเท่ากับ 16 คะแนน และน้อยที่สุดเท่ากับ 10 คะแนน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 25.27 คิดเป็นร้อยละ 84.23 โดยนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุดเท่ากับ 27 คะแนน และน้อยที่สุดเท่ากับ 24 คะแนน ส่วนคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คิดเป็นร้อยละ 40.45 คะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนมากที่สุดเท่ากับ 14 คะแนน และน้อยที่สุดเท่ากับ 10 คะแนน

ตารางที่ 2

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การทดสอบค่าที
ก่อนการใช้แบบฝึก	30	13.14	1.67	45.694
หลังการใช้แบบฝึก	30	25.27	0.98	

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.14 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.67 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98 และการทดสอบค่าที (t-test) มีค่า เท่ากับ 45.694

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน ผลการวิจัยปรากฏดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 3

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
1. ด้านเนื้อหาในแบบฝึก			
1.1 เนื้อหาที่เรียนมีรูปแบบชัดเจน ไม่สับสน เข้าใจง่าย	4.50	0.67	มากที่สุด
1.2 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลา	4.18	0.59	มาก
1.3 เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	4.50	0.60	มากที่สุด
1.4 เนื้อหาแต่ละเรื่องแปลกใหม่ น่าสนใจ	4.45	0.67	มาก
1.5 เนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นเรื่องที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันได้	4.68	0.57	มากที่สุด
2. ด้านทักษะกระบวนการ			
2.1 กิจกรรมแต่ละแบบฝึกน่าสนใจ ชวนให้ติดตาม	4.60	0.67	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมมีความเหมาะสม ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	4.41	0.67	มาก
2.3 มีกิจกรรมใหม่ ๆ ท้าทายทดสอบแทรกให้ความรู้	4.41	0.67	มาก
2.4 ผู้เรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	4.60	0.60	มากที่สุด
2.5 ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำกิจกรรมสำเร็จด้วยตนเอง	4.45	0.80	มาก
3. ด้านรูปแบบของแบบฝึก และด้านอื่นๆ			
3.1 แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.73	มากที่สุด
3.2 แบบฝึกมีภาพประกอบที่สามารถสื่อสารได้ชัดเจน	4.04	0.65	มาก
3.3 แบบฝึกมีการวางรูปแบบที่ดี	4.50	0.74	มากที่สุด
3.4 เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพียงพอ เหมาะสม	4.45	0.74	มาก
3.5 แบบฝึกมีความน่าสนใจ มีรูปแบบที่หลากหลาย	4.04	1.04	มาก
3.6 แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัย ความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน	4.68	0.48	มากที่สุด
3.7 แบบฝึกท้าทายความสามารถของนักเรียน	4.50	0.51	มากที่สุด
3.8 แบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีความสามารถและมีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น	4.23	0.69	มาก
3.9 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.27	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.43	0.69	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดนั้นพบว่า นักเรียนส่วนมาก มีความคิดเห็นอยู่ในลำดับที่หนึ่งแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหา คือ (ข้อ 1.5) เนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นเรื่องที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 ด้านทักษะกระบวนการ คือ (ข้อ 2.1) กิจกรรมแต่ละแบบฝึกน่าสนใจ ชวนให้ติดตาม และ (ข้อ 2.4) ผู้เรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 และด้านรูปแบบของแบบฝึก และด้านอื่นๆ คือ (ข้อ 3.6) แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.68

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เท่ากับ 88.17/80.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพราะในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ปัญหา และศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา วิเคราะห์วัตถุประสงค์ เนื้อหา กำหนดโครงสร้างรูปแบบการนำเสนอ และวิธีการประเมินที่ยึดถือความสอดคล้องของเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ของการเรียนเป็นหลัก อีกทั้งในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และโครงสร้างของแบบฝึก จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้แบบฝึกที่นำมาใช้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้ สอดคล้องกับ นิตยา บุญตัน (2551) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการคิดหัวข้อและการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า โครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกคิดหัวข้อและทำโครงงานวิทยาศาสตร์จากการสอนที่มีการเสริมโดยใช้แบบฝึกมีคุณภาพดีกว่าโครงงานวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกคิดหัวข้อและทำโครงงานวิทยาศาสตร์จากการสอนตามคู่มือครู

นอกจากนั้น การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยมีองค์ประกอบหลัก 4 ด้านคือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของเด็กรอบด้านจากหลายแหล่งซึ่งเป็นการวางแผนหลักสูตรที่ยึดหลักตามแนวคิดในเรื่อง “การวางแผนหลักสูตรที่ยึดข้อมูลเป็นสำคัญ (Data-Driven Curriculum

Planning)” (Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD), 2005) โดยบุคคลหลายฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน ปรับปรุง พิจารณาบททวน และวิเคราะห์หลักสูตรด้วยกัน ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลต่างๆ จึงมีความสำคัญมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่สอดคล้องกับความสามารถของเด็ก

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในภาพรวม คะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนความก้าวหน้าทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.14 คิดเป็นร้อยละ 40.45 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและคุณภาพทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นจริง ทั้งนี้เนื่องจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นการฝึกฝนที่จัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายากตามลำดับ สมองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะสามารถทำเสร็จเร็วหรือช้าตามความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง มีการตอบสนองต่อผู้เรียนได้ทันที การแยกย่อยกิจกรรมเป็นขั้นตอนย่อยๆ นั้น เป็นการสะดวกในการสอนทักษะต่าง ๆ แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการง่ายต่อการเรียนรู้ นอกจากนั้นแล้วแบบฝึกที่ใช้ยังเป็นแบบฝึกเพื่อฝึกฝนทักษะจึงสามารถทำซ้ำได้จนกว่าจะถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลมรตัน สุนทรโรจน์ (2545, 113) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า ทำให้นักเรียนเข้าถึงบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะของตนเองโดยไม่คำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่นๆ ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและประเมินผลงานของตนเองได้ ทำงานด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดนั้น พบว่า ด้านเนื้อหา นักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นเรื่องที่น่าสนใจนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้านทักษะกระบวนการ นักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมแต่ละแบบฝึกน่าสนใจชวนให้ติดตาม ผู้เรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและด้านรูปแบบของแบบฝึกและด้านอื่นๆ นักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นว่า แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดโดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐานซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, 54) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมีหลักการและมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

ในการวิจัยครั้งนี้ถึงแม้ผลการวิจัยจะพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้นก็ตาม แต่ผลการวิจัย

สำคัญอีกด้านหนึ่งที่พบคือ การร่วมมือในการฝึกตลอดจนการใช้สื่อ เทคนิคต่างๆ และแรงเสริมแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่งผลให้เด็กมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ดารณี ธนะภูมิ (2542, 43-129) ประกฤติ พูลพัฒน์ (254, 60-74) และ (Miles, 1987) 13-24 ที่พบว่า เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มีลักษณะในด้านต่างๆ แตกต่างไปจากเด็กทั่วไป ทั้งทางด้านการรับรู้ ความเข้าใจ และความสนใจ ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในหลายๆ ด้าน และต้องเป็นนักสังเกต และเอาใจใส่เด็กอย่างใกล้ชิด รวมทั้งสามารถใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับความบกพร่องของเด็กแต่ละคน นอกจากนั้นแล้วยังต้องมีการร่วมมือกับผู้ปกครองในการฝึกเด็ก พ่อแม่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากในการฝึก เพราะการฝึกเด็กแบบคู่ขนานคือ ทั้งทางโรงเรียนและทางบ้าน ฝึกในทักษะเดียวกัน ใช้แนวทางเดียวกัน และช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นการฝึกที่ตอกย้ำซ้ำทวนบ่อยๆ จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทักษะนั้นๆ เร็วขึ้น

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.17/80.50 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งยังพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่มีกิจกรรมตามหลักการวิเคราะห์งาน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ต้องวิเคราะห์เด็กให้ละเอียดรอบด้าน ก่อนสรุประดับความสามารถของเด็กเพื่อเลือกใช้หลักการฝึกที่สอดคล้องกับระดับความสามารถ
2. ต้องมีการยืดหยุ่น หรือปรับแก้ขั้นตอนในการฝึกเพื่อสอดคล้องกับศักยภาพของเด็กที่พบ
3. ควรมีการใช้เทคนิคในการเสริมแรง
4. สื่อที่ใช้ฝึก มีขนาดที่เหมาะสมกับเด็ก มีสีสันสดใส ได้รับความสนใจ มีความทนทานในการใช้งาน และที่สำคัญคือ มีผลต่อการปรับพฤติกรรมของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยหรือพัฒนาแบบฝึกในทักษะด้านอื่นๆ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทโดยใช้องค์ประกอบของหลักสูตรและกระบวนการมีส่วนร่วมเช่นเดียวกัน
2. ควรมีการวิจัยสร้างรูปแบบการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการร่วมมือ การสร้างความเข้าใจ การยอมรับเด็ก การปฏิบัติต่อเด็ก การร่วมกันดูแล ป้องกันภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อเด็ก ตลอดจนการพัฒนาเด็กให้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเป็นภาระน้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- จำนง ไปธาเกียง. (2558). การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ดาร์ณี ธนะภูมิ. (2542). การสอนเด็กปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ: กองโรงพยาบาลราชานุกูล กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข.
- นิตยา บุญตัน. (2551). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการคิดห้วข้อและการทำโครงการวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับวิจัย. เล่ม 2. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประกฤติ พูลพัฒน์. (2547). ปัญญาอ่อนเรียนได้. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). ประโยชน์ของแบบฝึก. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาหลักสูตรและ
การสอนภาษาไทย. ม.ปท. : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศรียา นิยมธรรม. (2534). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8. (2548). เอกสารประกอบการอบรมและประเมินศักยภาพ
โครงการพัฒนาบุคลากรผู้ให้บริการสอนเสริมวิชาการ. [เอกสารอัดสำเนา]. เชียงใหม่:
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8.
- ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย. (2539). **คู่มือการจัดการเรียนร่วม**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมเกต อุทธโยธา. (2549). การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ.
เชียงใหม่: สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548) . การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่
ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ.
กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ.
กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- Association for Supervision and Curriculum Development. (2005). **A Visit to a Data-Driven School**. Retrieved 13 April, 2016, from www.ascd.org.
- Miles, C. (1987). **Special Education For Mentally Handicapped Pupils a Teaching Manual**. Peshawar, Pakistan: Mental Health Center.
- Vaughn, S. ; Schumm, S. J. & Forgan, W. J. (1998). **Instructing Students with High-Incidence Disabilities in the General Education Classroom: ASCD Curriculum Handbook**. Alexandria VA: Association for Supervision and Curriculum Development. Retrieved 13 April, 2015, from http://www.ascd.org/publications/curriculum_handbook/413/chapters/Instructing_Students_With_High-Incidence_Disabilities_in_the_General_Education_Classroom.aspx.